

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Crucem quamnam quisque ferre, naturam suam discrete affligere,
obedientiæq[ue] iugum quam libenter ferre debeat, cunctisq[ue] alijs
exercitijs anteferre. Can. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Vndecunque igitur tibi patiendum occurrat, etiam si tua id negligentia admiffum fit, vt tribulationem aut etiam in seruitio meo impedimentum spirituale incideris, quatenus ex parte tua ibi fuerit delictum, dole ac poenite: ac incommodi, doloris ac molestia quicquid comitatur aut inde nascitur, tanquam de manu mea tibi impositum accipe: & nihilofecius pro eo quod diuinum meum consiliū (quod cuncta in bonum conuertantur) circa te impletur, gaude & gratias age: Quare enim ea quæ creauit, ita condidi putas, vt contrarietatibus singula permixta compugnarent, nisi vt aduersa vobis occurrentia, vos ad me (in quo solo pax est & tranquillitas) compellerent, vobisque patientiæ fructum atque coronam fabricarent? Elementa, bestias, astra, morbos & quicquid sub sole est inspice, & inuenies aduersantia, & sine pace vniuersa. Ibi ergo pacem, vbi vera pax est, hoc est, in me, perquire. Hic vero crucem amplectere, quam si vltro de manu patris amantissimi susceperis; etiam crux ipsa in pace te constituet. Nullus est enim artifex, qui suum opus tam accurate, tamque graphice expolire ac venustare satagit, quantum ego elimare & exornare hominem contendo, idque variis tribulationum modis, dum ad perfectum perduxero decorem, quo mihi placeat maximè.

Aduersa homini cur Deus creauit.

Crucem quamquam quisque ferre, naturam suam discrete affligere, obedientiaæque iugum quam lubentèr ferre debeat, cunctisque aliis exercitiis anteferre.

CANON X.

Obseruandum est tamen o filia, cum dicerem cuius crucem portandam, non ab re, nec absque consilio fuisse vt adderem, suam. Neque quamlibet crucem assumendam omnibus volui, sed eam, quam ipse pono humeris cuiusque ferendam. Aliorum crux non est tua crux, nec tua aliorum. Proinde in consulte faciunt nonnulli, cum aliorum legunt aut vident abstinentias & afflictiones vltro assumptas, aut à me data illis occasione per meam prouidentiam toleratas, mox nec suæ fragilitatis mensuram, nec mensuræ terminum ac modum considerantes, volunt quælibet imitari, quasi non sufficiant aut viliora sint quæ ego longe maiori fenore illis ferenda dederam. In quo quidem imbecillem naturam premunt, ac opprimunt. Vnde fit vt tandem nec ad hanc, quam voluntas propria in temperato feruore, temereque assumpserat, nec ad illam quam prouidentia meæ gratia illis imposuerat, eorum vires sufficiant: sed vtrobique cogantur cedere, neutri quæant satisfacere. Fit etiam quod summopere fuerat cauendum, vt bonis cœptis bonum non possunt dare finem, nec quo mea illos vocatio trahebat, vt pote capitis aut virium infirmitate præpediti, possint sequi. Nullum ergo opus, nullum exercitium, nullam deuotionem anteferas oportet obedientia, cui (siue per hominem, siue per prouidentia meæ curam ac dispensationem mea voluntas innotescat) semper auscultare, semper obtemperare, semper te debes credere. Quicquid enim ex propria voluntate, proprio amore, propria electione, proprio consilio, proprio iudicio, propria æstimatione quantalibet alioqui præeminentia emicet, nascitur, semper minus ac vilius est illo quod ex pura abnegatione atque relictione sui ipsius mihi siue agendo, siue patiendo offertur.

Vt quidam suam naturam inconsulte destruant.

Obedientia nullum vel opus vel exercitium anteferrendum.

Esto igitur prudens filia, & prospice, si tentatio aliquando grauis super te venire

XXX

permissa

Exercitia af-
flictiva qua-
tinus tantū
adsumendū.

Castigatio
moderata
iuuenibus
necessaria.

permissa fuerit, si ad grande aliquid tolerandum te vocauero; vires habes non insipienter per te exinanitas, quibus meæ satisfacere possis voluntati, vitia persequi, & prauis desiderijs non acquiescere, te humiliare, & ad mansuetudinem cogere, pro austerâ durâq; facie, serenam ac tranquillam, pro contumelia benignitas, pro malis ac persecutionibus beneficia reddere. Hæc sunt filia, quæ in mea & meorum sanctorum vita secure debes imitari. Quantum verò his iam dictis seruire adminicularit̃ possunt castigationum & afflictionum exercitia, tantum & non ultra eadem debes admittere: quia hæc propter illa, non illa propter hæc mihi placent. Vnde & illa quæ ab Ecclesia aut superioribus instituta sunt, magis propterea ne obedientia, quam ne afflictione careas, obseruanda sunt. Itaq; sine vt persequantur te, torqueant te, crucifigant te alij, & quomodocunque tecum volunt agant: tu exuta omni proprietate, per mansuetudinem sustine. Hoc erit mihi sacrificiū acceptius omni propria voluntate, quam libet ad placendum mihi se exercente. Iuuenibus tamen & in quorum carne adhuc sensualitas viger, conuenit & plerunque necessaria est castigatio moderata, vt tractum gratiæ meæ sequi possint. Porro à senibus & debilibus abnegationem, mortificationem ac suam relictionem expolco.

Cruce omnium grauisissima quæ sit: quam patienter ea portanda, ad quantam item perfectionem gloriamque eadem perducatur.

CANON XI.

Anima hæc
cruce onu-
sta quid fa-
ciat.

Tertia deinde crux his tanto est amarior, quanto interior. Per hanc crucem intelligas filia tentationes horribiles, quæ intus præmunt & angustiant animam à mundo abstractam, quæ temporali ac creaturarum consolationi penitus abrenunciavit, & iam à me quoque veluti derelictam, sterilem atque obscuram se sentit hostium corruptionibus expositam. Nam cogitationes fœde blasphemiarum, desperationes, perfidias, pusillanimitates, scrupulositates, timores, validissimiq; terrores ipsam concutientes, solam ac omni auxilio destitutam inuenientes obruunt. Vnde quo se vertere, quo se extricare possit, imò & quomodo secum agatur non intelligit. Hæc præssura ex multis confluens, eius aded intima vulnerat, adeoq; fatigat, vt consumptis penè ossium medullis, sensuumq; ac vitæ se tandem fieri expectem formidet. Ea propter si nihilo minus nuda ac sola erga me fide confians persistet, vtpote alijs omnibus spoliata, & seipsam relinquens, sub potenti manu mea se humiliet, nullamq; aliunde consolationem querens, super incude propriæ resignationis tundi à me ac fabricari se sinat, præstolans me solum, nullumque querens liberationis effugium. Si ita inquam, sese mihi credere & relinquere audeat anima inter omnes dubietates, ignorantias, obscuritates, ariditates, preffuras, tentationes, derelictiones, quæ contra ipsam spem quoque militant, ac fiduciam omnem profusus abrogare moliantur, nec me deserat, sed beneplacitum meum expectet, nascetur eidem, gratia mea clam in ea operante, bona ineffabilia. Propterea ô filia si didiceris tunc non querulari, non discurrere corde, ac pro releuatione extrahagari, sed suscinere ad finem, tacere atque me præstolari, tribulatio hæc ipsa pariet me (quod desideratissimum tibi esse debet) in anima tua. At si ad alia te conuerteris, ea quæ requiris in te nascentur. O si scires te exire, te deserere, teq; in me proicere, mihi relinquere ac credere. Filia, quicquid homo patitur, siue id sponte assumptum fuerit, siue aliunde acciderit patiendum, modo voluntarium aded fit, vt illo mei causa

nolit